

Trump na lopatkách: Vstupujú USA do éry zamatovej totality?

Michal Semín

20. januára 2021 ✚ *Politika* ✚ *Volby v USA*

Na poludnie washingtonského času bude dnes do úradu amerického prezidenta uvedený 78-ročný kandidát Demokratickej strany Joseph Robinette Biden. Po boku tohto najstaršieho prezidenta v dejinách USA bude stáť prvá žena a súčasne prvá černoška vo funkcii viceprezidenta Kamala Harrisová. Prísahu zložia na Knihu kníh, ktorá oboch viní zo systematického odporu voči Božiemu zákonu. Hoci sa Biden deklaruje ako praktizujúci katolík, katolícku vieru nemá. Ak by ju mal, len ťažko by podporoval potratový priemysel, umožňujúci vraždenie detí po celú dobu tehotenstva a ich následnú vivisekciu s cieľom predaja častí ich telíčok pre lekárske výskum. Iste by tiež odmietal homosobáše (v skutočnosti jednej takej „svadbe“ sám predsedal) a iné výdobytky neomarxistickej kultúrnej revolúcie, na ktoré je tak pyšný. Kamala Harrisová na tom s postojom voči katolíckej viere nie je o nič lepšie. Ako členka senátneho právneho výboru odmietla nomináciu Briana Buschera na post federálneho sudcu v štáte Nebraska z dôvodu jeho členstva v charitatívnej organizácii *Knights of Columbus* (Kolumbovi rytieri). Otvorene spochybnila právo človeka, ktorý sa riadi, ako Harrisová povedala, katolíckymi dogmami, zastávať verejnú funkciu.

Program dnešnej inaugurácie bude v mnohých ohľadoch bizarný. Prvýkrát v dejinách tohto najdôležitejšieho liturgického aktu amerikanistického kultu sa ho nezúčastnia obyčajní „veriaci“, ale len členovia Kongresu, ktorých smie sprevádzať vždy len jedna blízka osoba. Nebude sa konať ani pravidelný pochod, ani večerný slávnostný ples. O mnohých úpravách tradičného ceremoniálu bolo rozhodnuté už skôr a to kvôli nebezpečenstvu šírenia infekcie, tie ďalšie boli pridané až po „útok na Kapitol“. Ďalšou premiérou tohto aktu bude absencia odchádzajúceho prezidenta (na rozdiel od viceprezidenta Mikea Pencea), ktorý je – zrejme plným právom – presvedčený o tom, že hlavným hrdinom dnešnej inaugurácie mal byť on.

Výbor, ktorý inauguračnú inscenáciu pripravil, pre ňu ako hlavný motív zvolil názov – *Zjednotená Amerika*. Ak vás už ten hurónsky smiech prešiel, tak vedzte, že príhovor prednesie bývalý prezident Georgetownskej univerzity Fr. Leo J. O'Donovan, S. J., známy svojou finančnou podporou študentskej propotratovej organizácie, či výskumu kmeňových buniek z potratených detských telíčok. Americkú štátnu hymnu zaspieva ďalšia „katolíčka“ – Lady Gaga. Nie je to jediná hymna, ktorú táto extravagantná popová speváčka vie. Tou druhou je pieseň *Born that Way* (Takto som sa narodil), ktorá je považovaná za neformálnu hymnu LGBTQ „komunity“. Napriek tomu všetkému väčšina amerických biskupov Bidenovo „zvolenie“ do úradu prezidenta otvorene víta.

Úvodzovky pri slove *zvolenie* nie sú preklepom. Je už tak trochu nosením dreva do lesa opäť dokumentovať fakt, že nebyť rozsiahlych volebných podvodov, smútil by Biden podobne, ako pred štyrmi rokmi do depresí uvrhnutá Hillary Clintonová. Biden jednoducho nebol zvolený, ale vybraný. Aspoň si to myslia desiatky miliónov Trumpových priaznivcov, z ktorých niektorí ešte stále dúfajú – trochu nepochopiteľne – v nejaký

nečakaný zvrät. Trumpovo odstránenie bolo nakoniec jednoduchšie, než mnohí čakali.

Po tom, čo Trump prežil kampaň zahájenú hneď po jeho zvolení v roku 2016, že je agentom Kremľa a následne aj prvý impeachment (druhý práve prebieha), sa zdalo, že má víťazstvo vo voľbách vo vrecku. Lenže potom prišiel prvý úder – Covid-19. Nie preto, žeby nebezpečenstvo vírusovej infekcie nejako bagatelizoval, ale preto, že cielene vyvolávaný strach z nákazy umožnil doteraz najrozsiahlejšie využitie korešpondenčného hlasovania. Donald Trump si bol tohto nebezpečenstva dobre vedomý, veď niekoľkokrát verejne vyhlásil, že tento spôsob voľby je priamym návodom k rozsiahlym podvodom.

Trumpova prezieravá prognóza bola zdrojom nádeje, že keď si je pravdepodobnosti ukradnutých volieb vopred vedomý, potom tiež urobí všetko pre to, aby tomu predišiel. Iste, aj vrabce na washingtonských strechách si čvirikali, že za Trumpom stojí len časť amerických tajných služieb a ďalších zložiek štátnej moci, ale aj tak sa dalo predpokladať, že on a jeho tím budú na voľby dobre pripravení. Dnes vieme, že to tak nebolo – Trump si teda „voľby“ prehral sám. Povolebná snaha jeho advokátov (Guliani, Powellová, Wood) zhromaždiť a na súde preukázať volebné podvody Demokratov vyšla do prázdna. Nie preto, žeby súdy o vierohodnosti vysokého počtu pod prísahou poskytnutých svedectiev rozhodli meritórne, odmietali sa nimi zaoberať z procedurálnych dôvodov.

Kde je onen Kraken, ktorého vypustila Sidney Powellová, keď poukázala na softvérový problém firmy Dominion Voting Systems, schopný vyčarovať falošné výsledky v prospech Bidena? A kde sú nádeje vkladane do Trumpom menovaných sudcov Najvyššieho súdu, najmä po vymenovaní Amy Coney Barrettovej? Nakoniec Trumpovi nezostalo nič iné, než dúfať v rozhodnutie Kongresu – po predložení všetkých relevantných námietok zo strany Trumpa podporujúcich Republikánov – opäť nechať prepočítať hlasy v sporných štátoch únie.

Udalosti zo 6. januára však nabrali iný spád. Trump sa nechal vlákať do vopred pripravenej pasce, z ktorej už nebolo úniku. Oficiálny naratív sa na nás valí zo všetkých strán – egocentrik a populista Trump podnietil svojich stúpencov k útoku na budovu Kongresu a amerických zákonodarcov, čím definitívne potvrdil, že predstavuje nebezpečenstvo pre americkú demokraciu. My si však môžeme dovoliť povedať, že nič nie je vzdialenejšie od pravdy. V rozpore s tým, čo tvrdia médiá, je nad slnko jasnejšie, že Trump k ničomu takému nevyzýval (naopak volal po pokojnom priebehu protestu), navyše prvé bariéry pred Kapitolom boli prerazené už 20 minút predtým, ako Trump svoju mobilizačnú reč ukončil. Vzhľadom k tomu, že vzdialenosť medzi oboma miestami je chôdzou cca 40 minút, je ľahké dospieť k záveru, že tí, ktorí prišli Trumpa podporiť svojou účasťou na jeho protestnom zhromaždení, v skutočnosti nemohli preniknúť do budovy Kongresu.

Dnes už navyše vieme, že medzi tými, ktorí sa po chodbách „svätostánku“ americkej demokracie prechádzali, boli infiltrovaní aj členovia alebo sympatizanti hnutí Antifa či Black Lives Matter, ktorí sa na spoločnom postupe vopred dohovárali na sociálnych sieťach. Ako si inak vysvetliť pasivitu bezpečnostných zložiek, ktoré inokedy budovu Kongresu tak svedomito strážia, než ich úmyselnou spoluprácou s demonštrantmi?

Na autentických videozáznamoch, ktoré nám CNN a ďalšie korporátne médiá neukážu, vidíme policajtov, ako odstraňujú nízke a nezabezpečené bariéry (dnes sú na ich mieste vysoké ploty strážené po zuby

ozbrojenými mužmi) či iné s príslušníkmi ozbrojených zložiek Kapitolu, ako sprevádzajú aktivistov pri prehliadke budovy a robia si s nimi selfička... Namiesto týchto záberov nám presstitúti vysielajú reportáž z prerážania okien a následného násilia, vyprovokovaného infiltrovanými agentmi, ku ktorým sa niektorí emóciami vybičovani prívrženci Trumpa trestuhodne pridali.

A samozrejme zábery zo zastrelenia Ashli Babbittovej, ktorá sa snažila vniknúť dovnútra cez rozbité okno (zatiaľ čo na inom mieste budovy boli otvorené dvere, ktorými demonštranti do budovy voľne vstupovali). Scénu, ktorá vyvrcholila zastrelením neozbrojenej A. Babbittovej, navyše natočil a CNN, ktorá s ním následne urobila rozhovor, poskytol John Sullivan, inak tiež černošský aktivista BLM, zatknutý pri násilných protestoch v lete minulého roka.

Výsledok tejto operácie je jednoznačný: tí republikánski zákonodarcovia, ktorí boli pripravení na pôde Kongresu a pred televíznymi kamerami zverejniť liberálnymi médiami doteraz pred verejnosťou skrývané dôkazy o volebných podvodoch v prospech Bidena, nakoniec odišli naprázdno. Potom, čo sa z pomyselných bunkrov vrátili do svojich lavíc, už nenašli odvahu ďalej bojovať za Trumpa a jeho volebné víťazstvo. Tí múdrejší z nich navyše vedeli, že je už dávno o všetkom rozhodnuté a že USA definitívne prechádzajú do režimu „novej normálnosti“.

Politici z radov Demokratov, rovnako ako im naklonené médiá a sociálne siete obvinili Trumpa a jeho priaznivcov z povstania a pokusu o prevrat. K prevratu skutočne došlo, avšak v opačnom garde. Aj preto teraz môžu beztrestne nálepkovať trumpovcov a zďaleka nielen tých zdivočených, ako „domácich teroristov“. Členka Snemovne reprezentantov Elissa Slotkinová (D) dva dni po incidente uverejnila takýto tweet: „Éra späť s 11. septembrom je u konca. Tou najväčšou bezpečnostnou hrozbou je teraz polarizácia, ohrozujúca našu demokraciu, konkrétne domáci terorizmus.“

Ostatné médiá sú plné správ o bulletinu FBI (ktorý však doteraz nikto neuverejnil), varujúce pred teroristickými útokmi krajne pravicových živlov nielen vo Washingtone, ale vo všetkých 50 štátoch USA. Aj preto sa začína hovoriť o potrebe prijať zákon proti domácemu terorizmu, nadväzujúci na známy *Zákon o vlastenectve* (Patriot Act), prijatý po udalostiach z 11. septembra 2001 (autorom väčšiny legislatívnych návrhov v 90. rokoch, teda ešte pred 11/9, bol zhodou okolností Joe Biden).

Zo všetkých existujúcich zákonných úprav má najväčšiu šancu na prijatie *Zákon na ochranu pred domácim terorizmom*, ktorý bol vlani prijatý Snemovňou reprezentantov. Senátor za štát Illinois Dick Durban (D) sa už nechal počuť, že po inaugurácii navrhne schválenie zákona aj v Senáte. Je signifikantné, že navrhovatelia nehovoria o nebezpečenstve ľavicového terorizmu, ale výlučne len o „pravicovom“ terorizme, najčastejšie spájanom s ideológiou nadradenosti bielej rasy. Občas sa im však k tomu pripletú tiež náboženski fundamentalisti (samozrejme len z radov kresťanov, pretože islam je predsa náboženstvo mieru), či aktivisti „hnutia za život“. Napokon, každoročný Pochod za život vo Washingtone, plánovaný na 29. januára, bol organizátormi zrušený a to nielen kvôli Covidu-19, ale aj kvôli výnimočnému stavu v meste a obavám z ďalších provokácií.

O ľavicovom terorizme však navrhovatelia zákona mlčia. Akoby aj nie, keď Demokrati mali prsty v letných násilných protestoch, organizovaných členmi Black Lives Matter a anarchistami z Antify. Desiatky mŕtvych a stovky zranených strážcov zákona, celé mestské štvrte v plameňoch, stovky vyrabovaných obchodov,

vyhlásenie autonómnych zón po násilnom zrušení policajných staníc a nepredstaviteľné škody na verejnom i súkromnom majetku. To všetko za otvorenej podpory ľavicovo liberálnych médií, vrátane hlavných televíznych staníc (výnimku tvorila len FOX TV, ktorá sa však po voľbách tiež otočila chrbtom k Trumpovi), ktoré vysielali reportáže plné pochopenia o „pokojných protestoch“ frustrovaných spoluobčanov.

Konzervatívne založení Američania, či už Trumpa obdivujú alebo nie, sa s nástupom Bidena a prevahou Demokratov v oboch komorách Kongresu menia na lovnú zver. Už dnes sú im mazané účty na sociálnych sieťach, zákazníci firiem typu Uber či Airbnb sú diskriminovaní za nesprávne politické názory, PayPal ruší službu klientom, u ktorých zistil platbu dopravy do Washingtonu v deň demonštrácie. Niektorí identifikovaní účastníci protestu boli vyhodení zo zamestnania a Únia leteckých prepravcov odmieta prepravovať „vzbúrencov“ komerčnými letmi po USA. Televízna spoločnosť ABC volá po čistke Trumpových stúpcov a banky na Wall Street zablokovali finančné príspevky protrumfovských politikov a pohrozili im trvalým odpojením, ak budú spochybňovať víťazstvo Bidena.

Známy český komentátor Benjamin Kuras zhodnotil posledné udalosti pre jeden český portál nasledovne: „Revolučný „dlhý pochod inštitúciami“, za podpory miliardárov a megakorporácií, je brilantne ukončený a prepojený so všetkými sférami občianskeho života. Za týždeň toho stihol viac, než komunisti K. Gottwalda za rok.“

Bolo by však naivné veriť téze, že Trump a jeho najbližší spolupracovníci boli stelesnením kresťansky inšpirovanej kontrarevolúcie. Iste, Trump bol v mnohom lepší ako jeho predchodcovia, vrátane tých republikánskych, aj on však vstupoval do úradu skôr ako liberál, než ako konzervatívec. A aj keď sa počas tých štyroch rokov posunul viac doprava, nebolo to nikdy tak ďaleko a konzekventne, aby sa kormidlo nedalo ľahko vrátiť do pôvodnej polohy. Sľuboval, že „vysuší močiare“ a potom sa nechal obklopiť „profláklymi“, zovšednenými postavami z prostredia *deep state* ako je neokonzervatívny fanatik John Bolton, ktorý by diplomatický zbor najradšej nahradil inváznymi jednotkami, či svetonázorovým liberálmi, ako je jeho manekýnska dcéra Ivanka s jej manželom Jaredom Kushnerom. Možno aj pod ich vplyvom sa Trump nechal viackrát počuť, držiac v rukách dúhovú vlajku, že je tým najLGBTQ (dez) orientovaným prezidentom v dejinách USA.

Zároveň je však prvým americkým prezidentom, ktorý sa aktívne zúčastnil – a so skvelým prejavom – vlnajšieho vyššie spomínaného *Pochodu za život*. Bolo to z presvedčenia alebo za účelom získania tak potrebných hlasov konzervatívnejšie založených kresťanov? Ťažko povedať. Na jednej strane sa aj za Trumpa zvyšovali federálne príspevky pre potratovú organizáciu *Planned Parenthood*, na druhej strane zrušil financovanie potratov z peňazí amerických daňových poplatníkov v zahraničí.

Trump sa príliš nevyznamenal ani na bojovom fronte s falošnou pandémiou. Nepatril síce k propagátorom plošných karantén, zároveň však dal voľnú ruku Anthonymu Faucimu a jeho kolegom, ktorí propagujú tvrdý anti-covidový režim. Vedomý si toho, ako mu manévry s vírusom komplikujú cestu k znovuzvoleniu, bezvýhradne podporoval projekt vojensko-medicínskeho komplexu Operation Warp Speed na výrobu genetických vakcín, predstavujúcich bezprecedentné zdravotné riziko a aj potenciálny zdroj celého radu spoločenských konfliktov (očkovacie pasy, segregácia neočkovaných atď.)

Tiež však nemožno prehliadať, že do Trumpovho blízkeho okolia začali prenikať, zrejme prostredníctvom architekta jeho víťaznej volebnej kampane z roku 2016 a geniálneho stratéga Stevena Bannona, pravoverní katolíci, čo sa odrazilo aj na obsahu jeho niektorých prejavov (ako napríklad pred poslednými vianočnými sviatkami), v ktorých Kristus nevystupoval len ako ušľachtilý humanitárny vizionár, ale ako vtelený Syn Boží, ktorý priniesol vykúpenie ľudstva. A kto počul na záver zjazdu Republikánskej strany – na priestranstve pred Bielym domom – spievať pieseň *Ave Maria*, mohol ľahko podľahnúť dojmu, že USA sú na ceste k výrazne lepšej budúcnosti, ako je tá, ktorá ich čaká s „katolíckmi“ Bidenom, Pelosiovou, či predsedom Najvyššieho súdu Johnom Robertsom. Je to paradox: USA nemali na čele kľúčových inštitúcií nikdy toľko nominálnych katolíkov ako dnes a napriek tomu im to bude len málo platné. Nielen preto, že by im niekto v uplatňovaní katolíckych zásad vo verejnom živote bránil, ale predovšetkým preto, že oni sami o žiadne ich uplatňovanie nestoja.

Trumpovo prezidentovanie malo pozitívny prínos ešte v jednej veci – po dlhom čase v Bielom dome úradoval niekto, kto nevyvolal jediný vojnový konflikt, či neprepadol cudzí štát. Naopak, proti vôli washingtonských močiarov, sa neprestával usilovať o návrat amerických vojakov z konfliktov, ktoré narobili toľko škody obyvateľom postihnutých krajín, ako aj reputácii USA vo svete. A aj keď zo svojich predvolebných sľubov spred piatich rokov uskutočnil len niektoré, podarilo sa mu prinajmenšom dokázať širšej verejnosti, že najvyššiu moc v Spojených štátoch amerických nemá prezident, ale tzv. *deep state* – tento po desaťročia budovaný konglomerát mocenských a ekonomických záujmov, pre ktoré je viditeľná politická aréna obyčajnou fasádou, za ktorou sa robí tá skutočná „politika“.

Čoho dôkazom je nakoniec aj osud Donalda Trampa.

Zdroje titulnej fotokoláže: [prvý](#), [druhý](#), [tretí](#)

URL adresa článku: <https://christianitas.sk/trump-na-lopatkach-vstupuju-usa-do-ery-zamatovej-totality/>